

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 29 grudnia 2022 r.

Pozycja 235

POSTANOWIENIE
z dnia 20 września 2022 r.
Sygn. akt Ts 173/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej Spółdzielni Mieszkaniowej w S. o zbadanie zgodności:

art. 952¹ § 5 ustawy z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz.1575; dalej: k.p.c.) w brzmieniu nadanym przez art. 2 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875) z art. 21 ust. 1, art. 64 i art. 31 ust. 3 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 9 czerwca 2021 r. (data nadania) Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Skarżąca pismem z 15 października 2020 r. wniosła do Sądu Rejonowego w P. Wydział II Cywilny (dalej: Sąd Rejonowy) wniosek o wyrażenie zgody na wyznaczenie terminu licytacji nieruchomości dłużników. Sąd Rejonowy postanowieniem z 16 listopada 2020 r. (sygn. akt [...]) oddalił wniosek podnosząc, że zgodnie z art. 952¹ § 5 ustawy z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575; dalej: k.p.c.), w brzmieniu nadanym przez art. 2 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875, ze zm.), licytacji lokalu mieszkalnego lub nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem mieszkalnym, które służą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika, nie przeprowadza się w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz 90 dni po jego zakończeniu.

Postanowieniem z 5 lutego 2021 r. (sygn. akt [...]) Sąd Rejonowy oddalił zażalenie złożone przez skarżącą wskazując, że art. 952¹ § 5 k.p.c. został zastosowany właściwie.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 1 lipca 2021 r. (doręczonym 16 lipca 2021 r.), na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i try-

bie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), wezwał skarżącą do usunięcia braku formalnego skargi przez przedłożenie kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty, w której doręczone zostało postanowienie Sądu Rejonowego w P. z 5 lutego 2021 r. (sygn. akt [...]).

Skarżąca pismem z 16 lipca 2021 r. (data nadania) odpowiedziała na zarządzenie Prezesa Trybunału Konstytucyjnego.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 19 maja 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 30 maja 2022 r.), na podstawie art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK, wezwał skarżącą do usunięcia braków formalnych przez: 1) wykazanie, że wydanie orzeczenia w postępowaniu zainicjowanym skargą konstytucyjną w zakresie nieobowiązującego art. 952¹ § 5 k.p.c. w brzmieniu nadanym art. 2 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875, ze zm.) jest konieczne dla ochrony konstytucyjnych praw i wolności skarżącej; 2) wyjaśnienie, czy art. 31 ust. 3 Konstytucji został wskazany w skardze jako wzorzec samodzielny, czy też związkowo z innymi prawami wskazanymi w skardze i wynikającymi z Konstytucji; 3) uzasadnienie zarzutu niezgodności zaskarżonego przepisu z art. 31 ust. 3 Konstytucji, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie.

W ustawowym terminie do Trybunału Konstytucyjnego nie wpłynęło żadne pismo procesowe.

Skarżąca podnosi, że prawo własności, jako prawo podmiotowe, obejmuje szereg uprawnień, na które w szczególności składają się: możliwość korzystania z rzeczy, pobierania pożytków, bezpośredniego lub pośredniego eksploatowania przedmiotu własności, a także swoboda rozporządzenia rzeczą. Wskazuje, że ograniczenia tego prawa mogą następować tylko w określonej formie i pod określonymi warunkami, w tym – powinny być zgodne z zasadą proporcjonalności, a także nie mogą naruszyć istoty wolności i praw. Zdaniem skarżącej zaskarżony przepis, nakładając bezwzględny zakaz licytacji, nadmiernie ogranicza konstytucyjne prawo wolności.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia warunków wynikających zarówno z art. 79 ust. 1 Konstytucji, jak i przepisów ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK, jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

W sprawie będącej przedmiotem niniejszego rozpoznania, pomimo prawidłowego doręczenia 30 maja 2022 r. pełnomocnikowi skarżącej zarządzenia sędziego Trybunału, braki skargi nie zostały usunięte. Okoliczność ta jest – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania analizowanej skardze dalszego biegu.

W tym stanie rzeczy Trybunał postanowił jak na wstępie.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.